

[Gottschalck-Hansen.]

særskat. De områder, hvor en ny ekspansion og en ny udvikling skabes, bliver derimod fritaget for denne skat, og der er herved skabt en ulighed. Jeg må sige, jeg synes, det virker forkert, hvis vi laver love, som ikke behandler alle borgere ens, og det gør vi faktisk i dette forhold.

Selv om det er med taknemlighed og glæde, jeg ser på det nye lovforslag, som betyder en forbedring, så må jeg erkende, at der bliver øvet en uret over for de mennesker, som skal køre videre med den fikserede grundværdistigningskyld. Det er, så vidt jeg kan skønne, ret tilfældigt, om en villa eller et parcelhus har en større eller mindre afgiftspligtig grundværdistigning i 1960, og der vil f. eks. opstå det forhold, at mange mennesker vil udsætte deres flytning fra deres nuværende bolig til en mere passende bolig, fordi den afgiftspligtige grundværdistigning jo konstateres ved ejerskifte.

Også for udlejningsjendomme, hvor afgiften overvælttes på lejerne — man kan selvfølgelig sige, at det er ikke så meget, det drejer sig om — overvælttes der en byrde på ejerne, og der opstår uheldige forhold som følge af denne særbeskatning.

Det samme kan siges om industriejendomme, fordi grundværdistigningsafgiften svækker industriens konkurrenceevne over for udenlandske virksomheder. Der kan i virkeligheden siges at være tale om en told, og det har vi jo nok af i forvejen, når andre hitter på det over for vort samfund som sådant. Virksomheder i sådanne ejendomme får en vanskeligere stilling end dem, der ikke belastes med denne særskat. Man kan godt bagatellisere det, men vi kan sikkert, højtærede minister, finde eksempler, hvor noget sådant kan konstateres, eventuelt under det udvalgsarbejde, vi naturligvis får.

Når jeg læser lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, får jeg et levende indtryk af de tekniske og administrative vanskeligheder, der er knyttet til en opretholdelse af grundværdistigningsafgiften på 1960-niveauet. Lovforslaget er udarbejdet af et udvalg, der er nedsat for at forenkle ejendomsbeskatningen. Det glæder mig, at den højtærede minister nikker bekræftende. Vil den højtærede minister også gøre det, når jeg siger, at forenkling unægtelig ikke synes at være det mest karakteristi-

ske ved lovforslaget? Hele arbejdsapparatet opretholdes jo, selv om det fremtidig kun kommer til at gå for halv kraft. Vurderingsrådene skal kunne ansætte værdibeløbene, oppebørselsmyndigheden foretage fordelinger og behandle klager. Der skal være plads på alle offentlige opgørelser til at trække stigninger fra i værdi, og stigningerne skal oplyses og stadig være tilgængelige for alle. Hele systemet skal således opretholdes i fuldt omfang, selv om det blot er de samme tal, man deler rundt med. Er det ikke lovlig besværligt? Det ville unægtelig være interessant at vide, om dette administrative besvær kunne gøres op i penge, således at beløbet kunne sættes i forhold til provenuet af den fikserede skat.

Om provenuet oplyses i øvrigt i det sagkyndige udvalgs bemærkninger, at grundværdistigningsafgiften på grundlag af 12. almindelige vurdering androg 53 mill. kr.

Forslaget ophæver den gældende bestemmelse om, at grundstigningskylden skal deles mellem staten og kommunerne, og man kan for så vidt spørge, når man nu endelig vil fortsætte med at opkræve denne afgift, hvorfor man så ikke giver kommunerne hele beløbet. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på tankegangen, og socialdemokratiet har givet udtryk for, at det er tilhænger af den samme tankegang. Derved ville man kunne bidrage til at lette tilbagebetalingen af beløbene for tiden efter 1960 og i øvrigt være i overensstemmelse med den tanke, at al grundskat i virkeligheden bør tilfalde kommunerne. Det fremgår ikke af lovforslaget, at denne indstilling er til stede, men jeg vil med interesse høre, om den højtærede minister har nogen kommentarer til dette. Det drejer sig om et beløb på 50 mill. kr. eller derunder for staten og ca. 25 mill. kr. for kommunerne, og det kan jo ikke være afgørende for disse kommuners offentlige budgetter, der — det må vi se i øjnene — sammenlagt jo udgør et milliardbeløb. Det forekommer mig derfor i virkeligheden at være temmelig teoretiske betragtninger, om man i det hele taget skal beholde afgiften, selv om man anvender hele beløbet til dækning af kommunernes udgifter.

I øvrigt kan jeg notere, at den højtærede finansminister ikke har taget endelig stilling til de vanskeligheder af økonomisk art,